

Lövith Egon Brassói Kiállítása

A brassói Szépművészeti Múzeumban készült a kép 1998-ban. A lehetőségekhez képest nagyon szép múzeumunk van, a legszebb helyen van a városban. Nagyon szép és rangos kiállítást szerveztek, egyedül nekem, tehát az egész kiállítási felület az enyém volt, összesen két teremben. Tőlem balra Margó áll, jobbra az első férfi az igazgató, egy búbájos, rendes román ember. Balról az első Bartha Árpád grafikus, egy volt diákunk a főiskolán, Kolozsváron, aki jó barátom lett. Főleg az ő szervezésének köszönhető, hogy rangos volt a kiállításom. Ő jött a múzeum autójával Kolozsvárra, megraktuk az autót szobrokkal (kb. 10 szobrot raktunk fel), képekkel, és együtt mentünk Brassóba, ahol már vártak minket. A múzeum költségén rendezték a kiállítást, ami nagy ritkaság, nem beszélve arról, hogy plakátokat és katalógust is csináltak. Több mint 50 képet állítottam ki. A háttérben néhányan a diákság közül zongoráztak, dalokat adtak elő. És rendkívül szép beszédet mondtak. A terem jobb oldalán végig ablakok vannak az utcára, tehát nagyon jól voltak megvilágítva a képek. Ami látszik a fényképen, az a bibliai fal, tehát a bibliai témájú képeim voltak ott: Krisztus kereszttelése, Ábrahám áldozata, Dávid és Góliát. Amikor a kiállítás lezárult, hogy honoráljam a gesztusukat, felajánlottam nekik, hogy válasszanak a főfalról, a bibliai nagy képeimből. Akkor ők az Ádám és Éva képet választották. Az egész nagy kiállítást megrendeztük aztán Kolozsváron is, itt retrospektívnak nevezték. Kolozsváron az önálló kiállítást Margó halála után, 2000-ben csináltuk a Bánffy-palotában, a városi nagy múzeumban. Az összes szobrom ki volt állítva, főleg az új szobrok, s még hoztunk fel a pincéből is egy-kettőt a régiek közül. Három vagy négy teremben volt kiállítva. A két igazgató személyesen vett részt a rendezésében, nagyszerű rendezés volt. Ezenkívül még egy csomó barátot és hívet szereztem magamnak az ottani munkatársak, fiatal végzősök, egyetememet végzettek közül. Egy hónapig volt látható a kiállítás, ez alatt hét televízió vett részt a népszerűsítésében. Nagyon sok cikk jelent meg, majdnem minden sajtó reagált a kiállításra. Egy román helybeli újságíró nő ilyeneket írt az *Adevarul de Cluj* [Kolozsvári Igazság] napilapban, hogy: *?Lövith, mai mult ca evreu? [Lövith több, mint zsidó].* A román lapokban a kellemes meglepetést és elragadtatást fejezték ki. A magyar lapokban mélyebben, nem vízszintesen dicsértek, hanem függőlegesen elemeztek engem.